

תבנת מ'יין, שהיא אהבה של שמחה.

ד'הראות שהנשיקות הן בסוד של שבע. כמו שהיא בת שבע, כך כל דבריה הן בשבע. ועל זה (תהלים טו) שבע שמחות את פניך וגו'. אל תקרי שבע אלא שבע, שבע שמחות.

בכ"ד הנשיקות של האהבה, אין נשיקות פאותן שעוררה פאן פנסת ישראל, ישקני מנשיקות פיהו. אף על גב שהן שבע נשיקות כמו שנתבאר, שלש נשיקות נראות פאן, ושלש הנשיקות הללו שנראו בפכותב, ישקני - אחד, מנשיקות - שהן שפים, הנה שלש.

זכעת היא מבקשת מהנשיקות הללו, ומה שאמרת מנשיקות, שמשמע נשיקה אחת, שפתיב מנשיקות ולא כתוב נשיקות, שהרי נשיקות הן שפים, מאותן נשיקות אין אלא אחת - ודאי שצריך. מי ששואל לא צריך לשאל הרבה, אלא מעט, שהרי כיון שהתחיל - יטל מי שיטל. הקדוש ברוך הוא מבקשים ממנו מעט - והוא נותן הרבה. אברהם בקש מעט - והקדוש ברוך הוא נתן לו הרבה. הוא בקש בן אחד - מה פתוב? (בראשית כב) והרבה ארבה את זרעך ככוכבי השמים וכחול אשר על שפת הים וגו', משום שקף דרכי הקדוש ברוך הוא, ועל זה אמרת מנשיקות ולא נשיקות.

ישקני - דבקות של אהבה, רוח ברוח. שהרי ארבע רוחות מתחברות ונעשות פאחד. זה נותן רוח לחברו, ונוטל אותה רוח של חברו שנדבק בו. נמצא שרוחו ורוח חברו הנה שנים. אף

לרחל וישא את קולו ויבך. בכיה דחדוה דרחימו, לקבל תיבת מ'יין. דאיהו רחימו דחדוה.

ד'אתחזאה, דנשיקין ברזא דשבע אינון. פמא דאיהי בת שבע, הכי כל מילוי בשבע. ועל דא (תהלים טו יא) שובע שמחות את פניך וגו', אל תקרי שובע, אלא שבע, שבע שמחות.

בכ"ד נשיקין דרחימו, לית נשיקין פאינון דאתערא הכא פנסת ישראל, ישקני מנשיקות פיהו. אף על גב דאינון שבע נשיקין פמא דאתמר, תלת נשיקין אתחזון הכא, ותני תלת נשיקי דאתחזון בקרא. ישקני חד, מנשיקות דאינון תרין, הא תלת.

והשתא איהי תבעת מאינון נשיקות, ומה דאמרת מנשיקות, דמשמע חד נשיקא, דכתיב מנשיקות, ולא כתיב נשיקות, דהא נשיקות דאינון תרין, מאינון נשיקות לאו איהו אלא חדא. ודאי אצטריך, מאן דשאל, לא אצטריך לשאלה סגי, אלא זעיר, דהא כיון דשארי, יטול מאן דיטול. קודשא בריך הוא, שאלין ליה זעיר, והוא יהיב סגי. אברהם שאל זעיר, וקודשא בריך הוא יהיב ליה סגי.

הוא שאל ברא חדא, מה פתיב, (בראשית כב יז) והרבה ארבה את זרעך ככוכבי השמים וכחול אשר על שפת הים וגו'. בגין דכף אורחוי דקודשא בריך הוא, ועל דא אמרת מנשיקות, ולא נשיקות.

ישקני, דביקו דרחימו, רוח ברוח. דהא ארבע רוחין מתחברין, ואתעבידו פחדא. דא יהיב רוחא לחבריה. ונטיל ההוא רוח דחבריה, דאתדבק ביה. אשתפח, רוחא דיליה ורוחא דחבריה, הא תרין. אוף הכי חבריה, אשתפחי, ארבע

ורוחא דחבריה, הא תרין. אוף הכי חבריה, אשתפחי, ארבע